

die er uit komen, zich samentrekken, waardoor een deel der hoeveelheid bloed voor de organen, die door deze arteriën voorzien worden, naar het bovenste deel van het lichaam en dus gedeeltelijk in het hart en in de hersenen geraakt. Het opheffen van de afklemming der aorta is dan zeer gevaarlijk, omdat door de afklemming atonie ontstond van de arteriën, die uit de aorta hun bloed ontvingen en hierdoor na de opheffing een grootere hoeveelheid bloed in deze vaten geraakt en dit ten gevolge kan hebben, dat te weinig bloed in het hart en in de hersenen komt, zoodat de opheffing slechts mag plaats hebben, nadat door afsnoering van de ledematen, door infusie, transfusie en meer middelen zooveel mogelijk voor voldoende bloedtoevoer naar het hart en de hersenen gezorgd is.

D. B. BOKS.

Avitaminose en wondgenezing. — B. ISHIDO ging bij caviae en ratten den invloed van de voeding op het genezingsproces van wonden na. Een groep dieren werd rijkelijk gevoed, een groep werd met normaal voedsel ondervoed, een groep kreeg slechts droge haver en water. Nadat de tweede en derde groep 20 pCt. van hun lichaamsgewicht hadden ingeboet, werd steriel een wond gemaakt in de rughuid en de lange rugspieren, deze gehecht en verbonden. Op verschillende dagen werden de dieren gedood, de toestand van het operatiegebied nagegaan. Het bleek, dat de dieren, die geen vitaminen hadden gekregen, een duidelijke vertraging in de wondgenezing vertoonden. Reeds in de eerste dagen liet de wondverkleefing te wenschen over, het bindweefsel vertoonde geen woekering, er hoopte zich vocht op den wondbodem op, versterf van het weefsel en holtevorming waren niet zeldzaam, het geheele genezingsproces was vertraagd, de kans op infectie vergroot, in de weefsels werden bakteriën aangetoond. Komt er ten slotte genezing tot stand, dan duurt het proces tweemaal zoo lang als in gewone gevallen (VIRCHOW's *Archiv*, Band 240, Heft 1—2).

J. P. L. HULST.

Achylia gastrica. — Reeds veel papier is beschreven om uit te maken, of de achylia gastrica een constitutioneel lijden is, of dat men het als gevolg eener besmetting heeft op te vatten. Terwijl MARTIUS, men kan bijna zeggen natuurlijk, de eerste opvatting verdedigt, is de besmettingstheorie nog onlangs door KNUD FABER met allen nadruk verkondigd. Het stuk van FABER is toen in dit *Tijdschrift* uitvoerig gerefereerd. Thans is een opstel van LEVINSON verschenen, die wederom dit vraagstuk behandelt. Zeer uitvoerig worden drie patiënten beschreven. De eerste had herhaaldelijk keelontstekingen, gonorrhoe, rheumatische aanvallen en typhus doorgemaakt, de tweede had chronisch-rheumatische klachten en pyorrhoea alveolaris, de derde had eveneens aan rheumatiek geleden. Alle drie lijders hadden achylia gastrica en kregen later pernicieuze anaemie. Toch meent de schrijver (en terecht), dat men daaruit niet mag besluiten, dat achylie voorbeschikt voor pernicieuze anaemie. Tot hiertoe zou men het met LEVINSON eens kunnen zijn, maar na deze verstandige woorden vertelt hij de volgende